

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU

K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

207198

(11)

(B1)

(51) Int. Cl.³
G 06 F 11/22

(22) Přihlášeno 21 02 80

(21) (PV 1205-80)

(40) Zveřejněno 15 09 80

(45) Vydáno 01 07 84

(75)

Autor vynálezu

SMÍŠEK JIŘÍ ing., PRAHA

(54) Zapojení pro ladění programů

Předmětem vynálezu je zapojení pro ladění programů, které řeší realizaci ladícího zařízení a jeho připojení k systému, při respektování možnosti úplně odpojit při normálním provozu ladícího zařízení od celého systému.

V praxi je ladění programů pro počítač řešeno rozličnými způsoby. U větších systémů je zpravidla k dispozici ladící program, pomocí kterého může programátor sledovat průběh svého programu. U malých systémů je možno vystačit s hardwareovým ladícím zařízením, které umožňuje ručně zasahovat do činnosti daného systému. V dosud známých zapojeních hardwareového typu není zajištěna možnost odpojení ladícího zařízení při normálním provozu, a zvyšují se tak materiálové náklady celého systému.

Tuto nevýhodu odstraňuje zapojení podle vynálezu. Možnost odpojení ladícího zařízení od systému, který pracuje v normálním režimu, řeší zapojení pro ladění programů podle vynálezu, jehož podstatou je, že vstupní synchronizační linka je spojena s prvním výstupem bloku generace vstupního synchronizačního signálu ladícího zařízení a s prvním vstupem přijímače vstupního synchronizačního signálu procesoru, druhý výstup bloku generace vstupního synchronizačního signálu je spojen s prvním vstupem bloku generace hradlovacího signálu, jehož druhý vstup je spojen s výstu-

pem bloku koincidence a jeho výstup je spojen s druhým vstupem přijímače vstupního synchronizačního signálu, jehož výstup je zapojen na vstup řadiče procesoru.

Výhodou tohoto zapojení je možnost odpojení ladícího zařízení od celého systému. Ladící zařízení nemusí být tedy nutně součástí každého systému, a tak se dosáhne určité materiálové úspory.

Na připojeném výkresu je zapojení podle vynálezu.

Adresní sběrnice 1 je spojena s prvním vstupem 70 bloku 7 koincidence, se vstupem 100 adresního registru 10, s adresním výstupem 110 ladícího zařízení 11 a s adresním výstupem 90 procesoru 9. Výstupní synchronizační linka 2 je spojena s třetím vstupem 72 bloku 7 koincidence a s výstupem 81 řadiče 8. Vstupní synchronizační linka 3 je spojena s prvním výstupem 40 bloku 4 generace vstupního synchronizačního signálu a s prvním vstupem 60 přijímače 6 vstupního synchronizačního signálu. Druhý výstup 41 bloku 4 generace vstupního synchronizačního signálu je spojen s prvním vstupem 50 bloku 5 generace hradlovacího signálu, jehož druhý vstup 51 je spojen s výstupem 74 bloku 7 koincidence, přičemž jeho výstup 52 je spojen s druhým vstupem 61 přijímače 6 vstupního synchronizačního signálu. Výstup 62 bloku 6 generace vstupního synchronizačního signálu je spojen

207198

se vstupem 80 řadiče 8 a výstup 102 adresního registru 10 je spojen s druhým vstupem 71 bloku 7 koincidence.

Funkce zapojení je následující: Aktivním signálem na hodinovém vstupu 101 se sejme do adresního registru 10 stop-adresa ze vstupu 100, která je zvolena na adresním výstupu 110 ladícího zařízení 11. Potom se neaktivním signálem na hodinovém vstupu 101 uzavře přístup do adresního registru 10, stop-adresa zadaná z adresního výstupu 110 se zruší a procesor 9 se odstartuje. Řadič 8 vysílá signály na výstupní synchronizační linku 2 společně s příslušnými hodnotami adres na adresní sběrnici 1. Adresovaná jednotka připojená na sběrnici například operační paměť, přídavné zařízení apod. po obdržení výstupního synchronizačního signálu vysílá signál na vstupní synchronizační linku 3, odkud se sejme přes přijímač 6 vstupního synchronizačního signálu na vstup 80 řadiče 8. V případě, že je povolena koincidence signálem na vstupu 73 bloku 7 koincidence, dochází při každém výstupním synchronizačním signálu na třetím vstupu 72 k porovnání adresy na adresní sběrnici 1 s hodnotou uloženou v adresním registru 10. V okamžiku shody se vysílá signál z výstupu 74 na vstup 51

bloku 5 generace hradlovacího signálu, což má za následek zablokování přijímače 6 vstupního synchronizačního signálu signálem z výstupu 52. Řadič 8 neobdrží odpověď na výstupní synchronizační signál a nepokračuje v další činnosti. Nyní je možno přejít do režimu krokování po jednotlivých instrukcích programu a to aktivním signálem na hodinovém vstupu 101 adresního registru 10. Krokování se provádí ruční generací signálů na vstupní synchronizační lince 3 z bloku 4 generace vstupního synchronizačního signálu. Přitom dochází vždy ke zrušení hradlovacího signálu na výstupu 52 signálem na vstupu 50 bloku 5 generace hradlovacího signálu. Ke koincinci adres dojde v tomto režimu na každé adrese vyslané na adresní sběrnici 1. Do normálního režimu lze přejít neaktivním signálem na vstupu 73 bloku 7 koincidence. V případě, že ladící zařízení 11 je odpojeno od systému, je přijímač 6 vstupního synchronizačního signálu trvale v propustném stavu a signály na vstupní synchronizační lince 3 procházejí na vstup 80 řadiče 8.

Možnost použití popsaného zapojení je v systému malého počítače nebo mikroprocesoru, který pracuje se sběrnici uvedeného typu.

PŘEDMĚT VYNÁLEZU

Zapojení pro ladění programů s ladícím zařízením a s procesorem vyznačující se tím, že vstupní synchronizační linka (3) je spojena s prvním výstupem (40) bloku (4) generace vstupního synchronizačního signálu ladícího zařízení (11) a s prvním vstupem (60) přijímače (6) vstupního synchronizačního signálu procesoru (9), druhý výstup (41) bloku (4) generace vstupního synchro-

nizačního signálu je spojen s prvním vstupem (50) bloku (5) generace hradlovacího signálu, jehož druhý vstup (51) je spojen s výstupem (74) bloku (7) koincidence a jeho výstup (52) je spojen s druhým vstupem (61) přijímače (6) vstupního synchronizačního signálu, jehož výstup (62) je zapojen na vstup (80) řadiče (8) procesoru (9).

